

Road to Perdition

Yönetmen: Sam Mendes

Senaryo: David Self, Max Allan Collins (çizgi roman), Richard Piers Rayner (çizgi roman)

Oyuncular: Tom Hanks (Michael Sullivan), Paul Newman (John Rooney), Tyler Hoechlin (Michael Sullivan, Jr.)

2002/ABD/İngilizce/117

*"This is the life we chose, the life we lead.
And there is only one guarantee: none of us will see heaven."*

Hollywood'da çizgi roman uyarlamalarının belli ortak özellikleri vardır. Hepsi bir protagonisti alıp, olabildiğince çocuksulaştırarak bize onun öfkeseviye intikamını kendi gözünden enklişeyollarla anlatır. Çizgi roman okuru için bir eserini filmleştirilmesi bile başlıbaşına saygısızlıkken bir de bunun özensizce yapılması hem sinema izleyicisini hem de çizgi roman okurunu çileden çıkarır. Ama *Road to Perdition (Azap Yolu)* bu genellemeyi haksız çıkartan nadide uyarlamalardan bir tanesi. Max Allan Collins'in aynı isimli çizgi romanından uyarlanan film, bir uyarlamanın nasıl olması gerektiğini öğretecek türden. Zira filmin kendisi, çizgi romandan değiştirdiği her diyalog veya sahneyi hikayeyi güçlendirmek adına yapmış. Değiştirmediklerinin ise duygusal ve görsel değerini güçlü sinematografi ve müzik ile kat kat artırmış.

1930' ların buhran döneminde, kendisi ve ailesine iyi bir yaşam standardı sağlayabilmek için John Rooney'e fedailik yapan M. Sullivan'ın ailesi, oğlunun bir infaza istemeden şahit olması üzerine susturulmak için öldürülür. Tom Sullivan hayatını adadığı, uğruna öldürdüğü ve babası gibi gördüğü John Rooney tarafından ihanete uğramış, ve tuttuğu silahın ucu kendisine dönmüştür. Bu ana kadar John Rooney de Sullivan'ı kendi oğlu gibi sevmektedir. Ancak iş çıkarlara geldiğinde duygusalığa yer yoktur, profesyonellik böyle olmasını gerektirir. John Sullivan da oğluyla birlikte patronunu en zayıf yerinden, çıkarlarından vurmaya başlar. Bu açıdan bakınca *Road to Perdition (Azap Yolu)* bir öfke, intikam filmi gibi görünebilir; ancak filmin büyüğü intikamın sessizliğinde tamamen. Film, babası ile aralarındaki duygusal duvarın varlığından kıvranan bir çocuk ile hayatında önemli olan herkesi kaybetmiş, tek oğlundan başka kimsesi kalmamış ve onu hayatta tutmaya çalışan bir babanın yol hikayesi aslında. Filmin asıl konusunun intikam değil, baba ve oğul arasındaki ilişki olduğunu söylesek de duyguların ciddi bir dışavurumuna şahit olmuyoruz hiçbir zaman. Filmde birçok şey gibi bu yakınlaşma da sembolik anlarla sınırlı. Duygusal duvar hep orada, hem baba hem de çocuk için.

Sam Mendes'in En İyi Sinematografi Oscar'ı alan filminin, bu ödülü sonuna kadar hakettiğini söylemek güç değil. Film baştan sona detaylıca izlemeyen kişiler dahi Thomas Newman'ın muhteşem müziği eşliğindeki yağmur sahnesinde, muhteşem küçük bir anın bir filme kazandırabileceği itibarı takdir edecektir. Buna ilaveten Paul Newman ve Tom Hanks'ın oyunculuğu da filmin atmosferine önemli katkıda bulunuyor. Tüm belalara neden olan Daniel Craig de sinsi ve başına buyruk mafya liderinin varisi rolünü oldukça iyi götürüyor. Jude Law, filmde önemli bir rolü üstleniyor ve protagonistimizi kovalayan kiralık katil rolüyle filmdeki yumuşak akışa gerilim getiriyor.

Road to Perdition (Azap Yolu) bir babave oğul filmi. Biryanda oğlunu hayatta tutmak için mücadele eden Sullivan, diğer yanda başbelası oğlunun suçunu örtbas etmek ve onu korumak için yıllarca kendisine hizmet etmiş niyiyi adamını gözden çıkaran, peşine kiralık katil takan John Rooney. Bir kahramanın abartılmış güç gösterisi değil film, suç dünyasının içinde yetişmiş bir babanın oğlunun gözünden intikam öyküsü.

Ural Memiş